

восъчни печати, три пътни билети, два паспорта и няколко прокламации. В единия пътен билет фигурирало името *Васил Иванов*, във втория: *Иван Фетваджиев*, а в третия — *Кара-Мустафа*. Полицията арестувала Фетфаджиева в Калофер и го зареди в Карлово; тя веднага се спуснала и обсъдила къщата на Гина Кунчева, дирила на всякдено нищо не открила. Майката на апостола била подбрана като укривателка на сина си и затворена в къщата на свещеника (турският закон не позволява жени да се затварят в общия затвор). Левски избягал в Войнягово, същне се завърнал, потайвал се в скривалището на женския манастир, отдето подир няколко дни, той възседнал коня си и веднага с потерата заминал за Пловдив.

Този случай е описан художествено от Иван Вазов, както следва (годината 1870 е погрешена у Вазова):

„От Пловдив нарочно бе изпратен Кър-сердар, страшния полски вардач, Хаджи Исмаил ага с 35 конни войници, да разтършува цялото Карлово и околните селища, но да доведе жив или донесе мъртв Левски. Всички пътища, ханове и пътеки бяха хавардени. Ала след всички претърсвания и затвори на невинни хора и многобройни насилия, Исмаил ага се отчая, че ще хване царския душманин, та си тръгна с празни ръце обратно за Пловдив. На сред пътя потерата бе срещната от карловския търговец Грозев, който от Пловдив си отивал в Карлово. Исмаил ага се познавал с Грозева, спрял го, запушили по една цигара, раз-